

- **ΜΑΘΗΜΑ:** ΦΙΛΟΣΟΦΙΑ
 - **ΘΕΜΑ:** ΘΑΝΑΤΙΚΗ ΠΟΙΝΗ
 - **ΥΠΕΥΘΥΝΗ ΚΑΘΗΓΗΤΡΙΑ:** ΒΑΪΑ ΚΑΡΑΜΠΑΤΣΑ
-
- **ΣΥΜΜΕΤΕΧΟΝΤΕΣ:**
 - ΓΑΡΟΦΛΟΣ ΣΤΕΡΓΙΟΣ
 - ΣΟΥΡΛΑ ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΑ
 - ΜΑΡΔΟΓΛΟΥ ΜΑΡΙΑΝΝΑ
 - ΛΙΩΡΑ ΕΛΕΝΗ

ΘΑΝΑΤΙΚΗ ΠΟΙΝΗ

« Η ΕΣΧΑΤΗ ΤΩΝ ΠΟΙΝΩΝ »

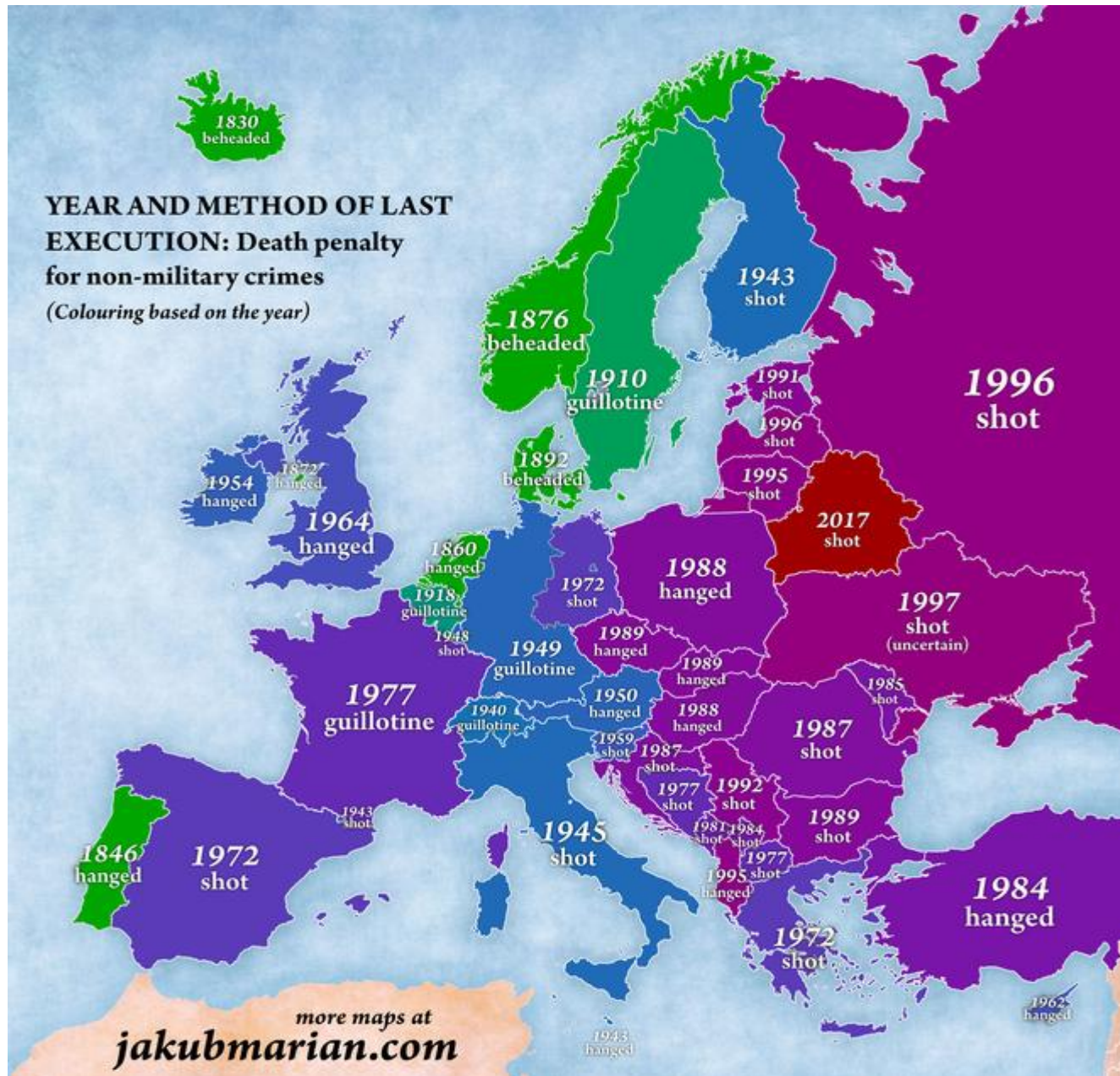
- «ο άνθρωπος είναι φτιαγμένος για το μεγαλύτερο καλό, αλλά και το μεγαλύτερο κακό συγχρόνως»
- **Θανατική ποινή**: Οι ανθρώπινες κοινωνίες σε διάφορα στάδια της ιστορίας, συνοδεύονται από τη βία και το έγκλημα ενώ η αντιμετώπιση και η τιμωρία των εγκλημάτων, αποτελούν ζητήματα προβληματισμού.
- **Αποτελεί άραγε η θανατική ποινή λύση για τη βία και το έγκλημα στις σύγχρονες κοινωνίες;**

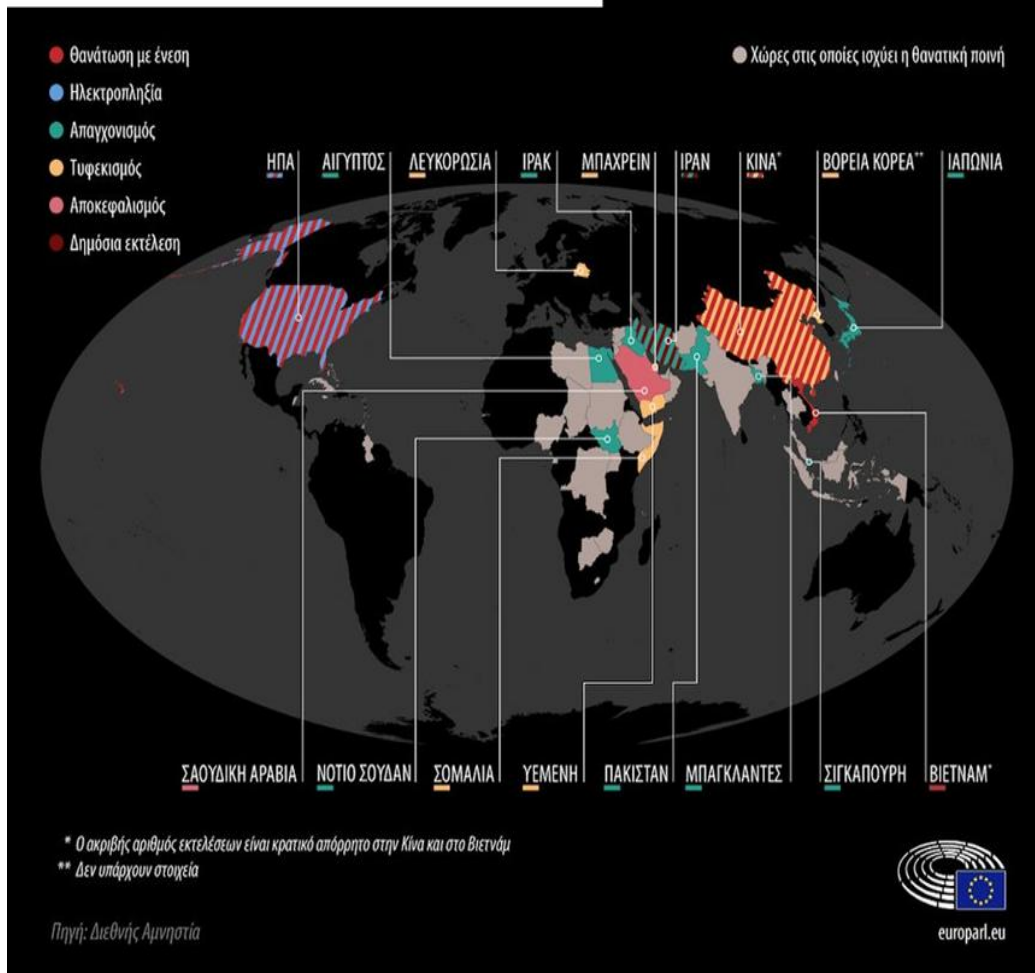
- Η θανατική ποινή, πρόκειται για ένα ζήτημα αμφιλεγόμενο που διχάζει την κοινωνία μέχρι σήμερα και κρίνεται από πολλούς ως πράξη ηθική ή ανήθικη.
- Στην **Ελλάδα** η θανατική ποινή καταργήθηκε το 1993 και θεσπίστηκε συνταγματικά με την αναθεώρηση του 2001. Η τελευταία εκτέλεση επί Ελληνικού εδάφους πραγματοποιήθηκε το 1972. Επίσης η θανατική ποινή εφαρμόστηκε και σε άλλες Ευρωπαϊκές χώρες και έπειτα καταργήθηκε.

ΠΑΡΑΔΕΙΓΜΑΤΑ ΚΑΙ ΑΠΟ ΑΛΛΕΣ ΕΥΡΩΠΑΪΚΕΣ ΧΩΡΕΣ

- Στην **Γαλλία** η θανατική ποινή καταργήθηκε με νόμο το 1981.
 - Στην **Ιταλία** η θανατική ποινή είχε καταργηθεί από το 1860. Ωστόσο επανήλθε το 1926 και κράτησε μέχρι το 1947. Οριστικά καταργήθηκε με νόμο το 1948.
 - Επιπλέον η θανατική ποινή καταργήθηκε στην πρώην **Δυτική Γερμανία** το 1949 και στην **πρώην Ανατολική** το 1987.
- «Αξίζει να αναφέρουμε ότι το 2016 η Διεθνής Αμνηστία κατέγραψε 1032 εκτελέσεις σε 23 χώρες. Πρόκειται για μείωση της τάξης του 37%».

ΧΩΡΕΣ ΜΕ ΤΙΣ ΠΕΡΙΣΣΟΤΕΡΕΣ ΕΚΤΕΛΕΣΕΙΣ

ΕΠΙΧΕΙΡΗΜΑΤΑ ΥΠΕΡ ΤΗΣ ΘΑΝΑΤΙΚΗΣ ΠΟΙΝΗΣ

- Παρά τα όσα αναφέρθηκαν σε πολλές δημοκρατικές χώρες, αρκετές φορές επανέρχεται στο προσκήνιο το συγκεκριμένο θέμα, καθώς πολλοί είναι αυτοί που επιθυμούν την επαναφορά της, έχοντας υπόψιν ορισμένα επιχειρήματα.
 - I. Η δικαίωση της οικογένειας του θύματος, επέρχεται μόνο με την θανάτωση του δράστη, κυρίως σε περιπτώσεις δολοφονιών. Ένα σημαντικό ζήτημα που προκύπτει είναι η δικαίωση των συγγενών και του άμεσου οικογενειακού περιβάλλοντος του θύματος οι οποίοι είναι πιθανό να ζητήσουν εκδίκηση. Σε αυτή την περίπτωση η θανατική ποινή έχει διπλό ρόλο καθώς ανακουφίζει ψυχικά την οικογένεια του θύματος, αλλά και να αποφεύγονται φαινόμενα αντεκδίκησης.

- II. Η ισόβια κάθειρξη (που είναι 20 χρόνια), δεν εγγυάται ότι ο δράστης δεν θα επαναλάβει ξανά το ίδιο έγκλημα. Ανάλογα με την κοινωνική και οικονομική κατάσταση του δράστη, παρατηρείται το φαινόμενο, ότι σε λίγα χρόνια θα είναι πάλι ελεύθερος και σε μεγάλο βαθμό να μείνει ατιμώρητος. Ο εγκλεισμός κάποιου στη φυλακή ακόμη και για μεγάλο χρονικό διάστημα δεν μπορεί να εγγυηθεί ότι ο δράστης δεν θα διαπράξει το ίδιο έγκλημα και μέσα στη φυλακή ή ακόμη και το ενδεχόμενο μίας πιθανής απόδρασης του από εκεί.
- III. Η πολιτεία έχει το δικαίωμα της νόμιμης άμυνας και αυτοπροστασίας απέναντι στους «εχθρούς» της, δηλαδή σε αυτούς που επιλέγουν να μη συμμορφωθούν με τους νόμους της και καταλήγουν να αποτελούν κίνδυνο για τους πολίτες της. Τέλος εφαρμογή της θανατικής ποινής, εξουδετερώνει και αχρηστεύει όλους αυτούς τους επικίνδυνους εγκληματίες, ενώ αποφεύγεται ο κίνδυνος της επανάληψης τέτοιων φρικτών εγκλημάτων.

«Σας ευχαριστούμε για την προσοχή σας»
